

บทที่ 3

บัพติศมา: การปฏิญาณด้วยใจรักดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

1 เปโตร 3:21

มอนทรีออล, 20 กันยายน 1981

ปัญหาร้ายแรงสำหรับคริสเตียนจำนวนมากหลังจากที่พวกเขาได้รับบัพติศมาก็คือ พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขา กำลังทำอะไรในชีวิตฝ่ายวิญญาณ มีบางกรณีในคริสตจักรนี้ที่ผมสังเกตว่าปัญหาต่างๆเกิดจากที่อื่น นั่นก็คือ พวกเขาได้รับบัพติศมาจากที่อื่นโดยไม่ได้ให้ความเข้าใจว่าพวกเขา กำลังทำอะไรในการบัพติศมา บางทีพวกเขาอาจจะคิดถึง การบัพติศมาว่าเป็นพิธีเพื่อเริ่มต้นเข้าสู่ “วงสังคม” ผลที่ตามมาก็คือพวกเขาแบกปัญหาฝ่ายวิญญาณของพวกเขา มาอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาหลายปี ผมจะให้คำปรึกษาบ่อยๆกับคริสเตียนที่มีปัญหาฝ่ายวิญญาณและดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างไม่มีความสุข คริสตจักรในปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยคริสเตียนแต่ในนาม คริสเตียนจอมปลอม คริสเตียนแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ คริสเตียนแบบเสี้ยวเดียว ดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างฟ่ายแพ้วและไม่มีความสุข

วันนี้ผมจะอธิบายบางอย่างเกี่ยวกับบัพติศมาในพระคัมภีร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้ทุกคนเข้าใจ ความหมายของการบัพติศมาได้ชัดเจน ผมจะขออธิบายสิ่งนี้ในสี่หัวข้อ

ประเด็นแรก: การรับบัพติศมาคือการปฏิญาณด้วยใจรักดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

ให้เราอ่าน 1 เปโตร 3:21-22 จากฉบับรีไวส์แสดนดาร์ด (RSV) แม้ว่าข้อ 21 จะแปลได้ไม่ดีดังที่ผมจะ อธิบายต่อไป

²¹บัพติศมาซึ่งเหมือนกับสิ่งนี้ ตอนนี้ช่วยพวกท่านให้รอด ไม่ใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่เป็นการ วิวรณ์ต่อพระเจ้าเพื่อจะมีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ โดยทางการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์ ²²ผู้ได้เสด็จสู่ สวรรค์และประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า โดยมีบรรดาทูตสวรรค์ คักดิเทพและอิทธิเทพอยู่ใต้ อำนาจพระองค์ (1 เปโตร 3:21-22 ฉบับ RSV)

คำว่า “สิ่งนี้” ในข้อ 21 กล่าวถึงเหตุการณ์น้ำท่วมแผ่นดินในสมัยของโนอาห์ โดยเฉพาะการอ้างถึงเรือใหญ่ที่มีแปดคนรอดชีวิตผ่านน้ำ (ข้อ 20) มีเพียงแปดคนจากคนชั่วอายุนั้นที่รอดชีวิตจากน้ำท่วม ความรอดของพวกเขาสำเร็จผลโดยเรือใหญ่

เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจสิ่งที่เปโตรกำลังพูด ฉบับ RSV กล่าวว่าบัพติศมานั้นเป็น “การวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อจะมีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์” การแปลนี้มีปัญหา ดังนั้นจึงเป็นเรื่องดีที่เรามี คำแปลที่ดีและถูกต้องในฉบับนิวอินเทอร์เนชันแนล (NIV)¹ ซึ่งกล่าวว่าการบัพติศมาคือ “การปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ดี” พระคัมภีร์ NIV ฉบับ 1984 แปลว่า “จิตสำนึกที่ดี” และฉบับ 2011 แปลว่า “จิตสำนึกที่บริสุทธิ์” แต่ทั้งสองฉบับแปลถูกต้องที่บอกว่าการบัพติศมาเป็นการปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ดี (หรือบริสุทธิ์)

คำว่า “วิงวอน” (ฉบับ RSV) หรือ “ปฏิญาณ” (ฉบับ NIV) ในข้อ 21 แปลจากคำภาษากรีกว่า *eperōtēma* ซึ่งลิตเติล-สก็อต² ได้ให้สามคำนิยามในพจนานุกรมกรีก-อังกฤษแบบไม่ตัดทอน

ความหมายแรกของ *eperōtēma* คือคำถาม

ความหมายที่สองคือคำตอบของคำถาม ซึ่งมักจะเป็นการตอบที่ยืนยัน ดังนั้นจึงหมายถึงการสนับสนุนหรือการเห็นชอบ

ความหมายที่สามเทียบเท่ากับคำละตินว่า *stipulatio* ซึ่งหมายถึงสัญญาผูกมัด สัญญา คำมั่นสัญญา หรือคำปฏิญาณ ความหมายนี้ยังสนับสนุนโดยคำศัพท์พระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกของโมลตันและมิลลิแกน³

ที่สำคัญ ลิตเติล-สก็อต ไม่เคยให้คำนิยาม *eperōtēma* ว่า “วิงวอน” การวิงวอนไม่เหมือนกันกับการถาม ทั้งสองแตกต่างกันมาก แม้แต่ความหมายว่า “การถาม” ก็มีน้อยสำหรับ *eperōtēma* ซึ่งเป็นคำที่มักจะหมายถึงการตอบคำถาม ที่มีความหมายมากขึ้นว่า *สัญญา การปฏิญาณ คำมั่นสัญญา* ผู้ที่ต้องการจะศึกษารายละเอียดเชิงวิชาการก็ขอแนะนำให้ไปดูสิ่งที่ อี จี เซลวิน⁴ หยิบยกขึ้นมาอย่างละเอียดในคู่มืออธิบายที่ได้มาตรฐานของเขาเกี่ยวกับ 1 เปโตร

ผมจะไม่ลงรายละเอียดทางภาษา พอจะกล่าวได้ว่า ผมไม่พบหลักฐานทางภาษากับความหมายของคำว่า “วิงวอน” ใน 1 เปโตร 3:21 พจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษของพระคัมภีร์ใหม่และวรรณกรรมคริสเตียนอื่นๆ ในสมัยแรกๆ ของอาร์นทและกิงกริช ให้ “วิงวอน” เป็นคำนิยามที่เป็นไปได้ของ *eperōtēma* แต่ไม่มีหลักฐานอ้างอิงกับความหมายนี้เลย ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิบัติตามปกติของพวกเขา พวกเขาไม่ได้อ้างถึง 1

¹ New International Version

² Liddell-Scott Greek-English lexicon

³ Moulton and Milligan's *Vocabulary of the Greek New Testament*

⁴ E.G. Selwyn

เปโตร 3:21 กับความหมายนี้ด้วยซ้ำ พวกเขาไม่ได้แสดงหลักฐานใดๆ เพราะอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า ไม่มีหลักฐานทางภาษากับความหมายนี้ของ *eperōtēma* ดังนั้น *eperōtēma* จึงแปลอย่างถูกต้องว่า “ปฏิญาณ” ในฉบับ NIV การบัพติศมาเป็นปฏิญาณ เป็นคำมั่นสัญญาต่อพระเจ้า

นอกจากนี้ ไวยากรณ์สัมพันธ์การกรในข้อความภาษากรีกของ 1 เปโตร 3:21 ยังได้แปลอย่างถูกต้องว่าเป็น การปฏิญาณจากจิตสำนึกที่ดี ไม่ใช่เพื่อจิตสำนึกที่ดี ดังนั้นการบัพติศมาจึงเป็นการปฏิญาณ ต่อพระเจ้าจาก จิตสำนึกที่ดี สิ่งนี้มาจากการกลับใจใหม่และการให้คำปฏิญาณอย่างจริงใจต่อพระเจ้าโดยไม่สองจิตสองใจและ เสแสร้ง คุณจะมิจิตสำนึกที่ดีไม่ได้ หากคุณเป็นคนไม่จริงใจหรือพูดจริงครั้งเดียว การบัพติศมาเป็นการ ปฏิญาณต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี จากใจที่แท้จริง และจากทำที่ถูกต้อง

Eperōtēma มีความน่าสนใจเป็นพิเศษเพราะมีความหมายถึงการถามและการตอบสนอง ในการบัพติศมา นั้น คุณจะให้คำปฏิญาณในการตอบคำถาม คำตอบสนองของคุณถือเป็นคำปฏิญาณหรือคำมั่นสัญญาของคุณ เมื่อคุณพูดว่า “ฉันให้คำมั่นสัญญา” ตอนบัพติศมา นั่นคือคำปฏิญาณและคำมั่นสัญญาในการตอบสนอง กับคำถามที่ถามคุณ นี่เป็นแนวปฏิบัติของคริสตจักรในยุคแรกที่จะถามผู้ขอรับบัพติศมาบางคำถามอย่าง เจาะจงซึ่งพวกเขาจะต้องตอบด้วยการยืนยันก่อนที่พวกเขาจะสามารถรับบัพติศมาได้ เนื่องจาก *eperōtēma* หมายถึงการตอบด้วยการยืนยัน เหตุผลที่เปโตรใช้คำนี้จึงชัดเจน

บัพติศมาเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์

ด้วยเหตุนี้ จึงเรียกบัพติศมาและยังคงเรียกว่าพิธีศักดิ์สิทธิ์ในคริสตจักร ในคริสตจักรเรามีพิธีศักดิ์สิทธิ์ สองพิธี คือพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการบัพติศมา และพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการร่วมมหาสนิท หรือที่รู้จักกันว่าพิธีศีลมหาสนิท หรือการหักขนมปังเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า คำภาษาอังกฤษว่า *sacrament* ที่หมายถึงพิธีศักดิ์สิทธิ์นั้น เป็นคำทับศัพท์จากภาษาละตินว่า *sacramentum* ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากพจนานุกรมภาษาละติน ความหมายพื้นฐานของพิธีศักดิ์สิทธิ์ก็คือคำสัตย์ สัญญาผูกมัด ให้คำมั่น ในคำศัพท์ทางกฎหมายมันก็คือปฏิญาณ นอกจากนี้ยังสามารถหมายถึงเงินที่ส่งฝ่ายฝากไว้ก่อนการฟ้องร้องคดี เป็นการปฏิญาณในรูปของเงินที่จ่ายไว้ก่อนจะเริ่มคดีทางกฎหมาย

แต่คำว่า *sacramentum* นี้มีความหมายเฉพาะว่า คำถวายสัตย์ปฏิญาณของทหารด้วยใจภักดี พวกทหารโรมันจะถวายสัตย์ปฏิญาณต่อกองทัพด้วยใจภักดีที่เรียกว่า *sacramentum* ต่อประเทศและจักรพรรดิของพวกเขา บางครั้งพวกเขาจะทำการถวายสัตย์นี้โดยการยกมือขวาขึ้น ดังในปัจจุบันที่เราเห็นประธานาธิบดีหรือประชาชนธรรมดาปฏิญาณตนในศาล ซึ่งแสดงว่าเขาหรือเธอจะดำเนินการตามความจริงด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ บางครั้งพวกเขาจะประกาศว่า “ข้าพเจ้าจะพูดแต่ความจริง ความจริงทั้งสิ้น และไม่มีอะไรนอกจากความจริง”

ในสถานการณ์อื่น ๆ การถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี จะเป็นการกำมือไว้ตรงหัวใจ เป็นการแสดงถึงจิตสำนึกดีและใจที่บริสุทธิ์ หรือจะใช้ดาบที่ทหารจะมอบดาบและชีวิตของพวกเขาเพื่อชาติและจักรพรรดิของพวกเขา

นาซีเยอรมนีได้ใช้ประโยชน์อย่างมากจากพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยกำหนดให้ทหารทุกคนต้องทำพิธีการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี ดังที่ได้เห็นในสารคดีเกี่ยวกับพวกนาซี พวกทหารจะยืนตรง ยกแขนของพวกเขาขึ้น และพูดว่า ich schwöre เพื่อประกาศว่า “ข้าพเจ้าขอให้คำปฏิญาณต่อประเทศและความต้องการของประเทศ และต่อผู้นำ (Führer)”

ทำไมการบัพติศมาจึงถูกเรียกว่า “พิธีศักดิ์สิทธิ์”? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ*การปฏิญาณ*ในการบัพติศมา เป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีของเราต่อพระเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นกษัตริย์ของชีวิตเรา เมื่อบัพติศมานั้น เราถวายความภักดีของเราต่อพระองค์อย่างถาวร นี่เป็นการให้คำปฏิญาณต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมียุติสำนึกดี คุณต้องตัดใจภักดีของคุณต่อชีวิตเก่า เพราะคุณจะใช้พระเจ้าและรับใช้โลกไปพร้อมๆกันได้อย่างไร? คุณจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันได้อย่างไร? ใจของคุณจะถูกแบ่งออกถ้าหากการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีต่อพระเจ้า ไม่ได้เกิดจากใจที่บริสุทธิ์และมีจิตสำนึกที่ดีเมื่อรับบัพติศมา

ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่าการหักขมบ่งเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า⁵ ก็เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน ประมาณปีคริสตศักราช 112 ผู้ปกครองชาวโรมันชื่อพลินี เดอะ ยังเกอร์⁶ ได้เขียนจดหมายถึงจักรพรรดิทราจัน⁷ เพื่อแจ้งให้พระองค์ทราบว่า ในการซักถามคริสเตียนบางคนที่เขาได้จับกุมมานั้น เขาได้รับข้อมูลจากพวกเขาว่า เมื่อร่วมพิธีมหาสนิทนั้น พวกคริสเตียนได้ให้คำมั่นของพวกเขาใหม่ต่อพระเจ้า ที่จะรักพระองค์และดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ พวกเขายังได้ให้คำมั่นของพวกเขาใหม่ต่อกันและกัน โดยปฏิญาณว่าจะรักกันและกัน ดังนั้นพิธีศีลมหาสนิทซึ่งเป็นการหักขมบ่งเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงมีองค์ประกอบของคำมั่นสัญญาต่อพระเจ้าด้วย ทุกครั้งที่เราร่วมพิธีมหาสนิทนั้น เราก็กาลังให้คำมั่นสัญญาของเราใหม่ ดูเหมือนในปัจจุบันเราจะลืมนมมองนี้ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เราแทบไม่รู้ว่าการร่วมพิธีมหาสนิทนั้นเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์

คำสารภาพจากจิตสำนึกที่ดีมีรากฐานมาจากความเชื่อ

คริสตจักรยุคแรกให้ความสำคัญอย่างมากกับการบัพติศมา และเราก็ต้องเข้าใจถึงความสำคัญที่สำคัญมากเช่นกัน การบัพติศมาไม่ใช่สิ่งที่เราสามารถจะรับหรือไม่รับก็ได้ หลายคนจะคิดถึงการบัพติศมาในแบบนี้ เนื่องจากพวกเขาไม่เข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบัพติศมาหรือมูมมองเกี่ยวกับพิธีทางศาสนาของคริสตจักรในยุคแรกกับความสำคัญของมัน ให้เราดูคำที่เปโตรพูดอีกครั้งว่า “ตอนนี้บัพติศมาช่วยพวกท่านให้

⁵ Lord's Supper

⁶ Pliny the Younger

⁷ Emperor Trajan

รอด” (1 เปโตร 3:21) นี่เป็นถ้อยคำที่มีความสำคัญอย่างแท้จริง เราเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ (ยอห์น 3:5) ไม่เพียงแต่เกิดจากน้ำเท่านั้น แต่จากพระวิญญาณด้วย ไม่เพียงแต่เกิดจากพระวิญญาณเท่านั้น แต่จากน้ำด้วย เพราะการปฏิญาณนั้นทำในน้ำ

นักศาสนศาสตร์ในปัจจุบันเห็นความสำคัญอย่างมากของการบัพติศมาในคำสอนของพระคัมภีร์และในคริสตจักรยุคแรก โรเบิร์ต แบงส์⁸ เพื่อนของผมซึ่งสอนที่มหาวิทยาลัยแม็คควารี⁹ ในซิดนีย์ประเทศออสเตรเลีย ได้เขียนหนังสือชื่อความคิดของเปาโลเกี่ยวกับชุมชน¹⁰ (1979) ซึ่งกล่าวตั้งนั้ว่า

การเชื่อมโยงความเชื่อกับการบัพติศมาของเปาโลชี้ให้เห็นว่า โดยการบัพติศมานั้น แต่ละคนได้มอบตัวเองให้กับพระเจ้าอย่างแท้จริง (หน้า 82)

คำกล่าวของแบงส์ค่อนข้างถูกต้องและใกล้เคียงกับคำสอนของพระคัมภีร์ ที่โดยการบัพติศมา คนนั้นก็มอบตัวของเขาเองต่อพระเจ้า ผมไม่ได้หมายความว่าในการอ้างถึงหนังสือของเพื่อนผม แล้วผมจะเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เขาพูดในนั้น แต่ในประเด็นนี้ เขาพูดในทิศทางเดียวกับพระคัมภีร์อย่างแน่นอน

ในโรม 10:10 เปาโลกล่าวถึงสิ่งสำคัญสองประการซึ่งทั้งสองอย่างสำคัญต่อความรอด และอธิบายถึงสาเหตุที่เปโตรจึงกล่าวว่าบัพติศมาช่วยให้รอด

เพราะการเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด (โรม 10:10)

มีสองสิ่งที่ควรทราบในที่นี้ก็คือ เขาเชื่อด้วยใจของเขา เขาจึงเป็นคนชอบธรรม เขายอมรับด้วยปากของเขา เขาจึงรอด แต่ว่าเขาได้ยอมรับเมื่อไหร่หรือ? ในคริสตจักรยุคแรก จะทำการยอมรับเมื่อตอนบัพติศมาในการตอบคำถามที่ถามต่อหน้าเขาซึ่งเขาจะตอบว่า “ฉันยอมรับพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” เขายอมรับด้วยปากเขาและโดยการยอมรับนี้เขาจึงรอด จะต้องมีความเชื่อในใจรวมถึงการยอมรับด้วย นี่ไม่ใช่การยอมรับแบบธรรมดา แต่เป็นคำปฏิญาณที่ได้ทำตอนบัพติศมา เป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีแบบของทหารที่ทำต่อพระเจ้าและพระเยซูคริสต์

การรับบัพติศมาในตัวของมันเองนั้นไม่ได้ช่วยให้รอด ขอให้เรามีความชัดเจนในเรื่องนี้ จะต้องมีความเชื่อและการยอมรับจากจิตสำนึกที่ดีซึ่งมาจากใจ การยอมรับที่ถูกต้องนั้นไม่ได้เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น แต่จะต้องมีจิตสำนึกที่ดีที่มีรากฐานมาจากความเชื่อด้วย

⁸ Robert Banks

⁹ Macquarie University

¹⁰ Paul's Idea of Community (1979)

คำปฏิญาณต่อพระเจ้าเมื่อรับบัพติศมาเป็นการผูกมัดโดยนิตินัย

คุณอาจจะถามว่า “ฉันยอมรับพระเยซูแล้วก่อนรับบัพติศมาไม่ใช่หรือ?” คุณได้ทำอย่างนั้นแน่นอน แต่นั่นก็ไม่เหมือนกับการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี เพราะสำหรับทหารโรมันที่ได้ทำการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีของเขานั้น เขาไม่ได้จงรักภักดีต่อประเทศและจักรพรรดิของเขาแล้วหรือก่อนที่เขาจะให้คำปฏิญาณ? เขาจงรักภักดีอย่างแน่นอน แต่ในการสาบานตนอย่างเป็นทางการนั้นที่ทำให้คำมั่นสัญญา มีลักษณะทางนิตินัยและกลายเป็นคำมั่นที่ผูกมัด เขาทำการสาบาน ทำการถวายสัตย์ (sacramentum) ถึงจุดนี้ เขาได้รักจักรพรรดิและประเทศของเขา แต่เขายังไม่ได้ให้คำมั่น หรือคำปฏิญาณ หรือคำมั่นสัญญาใดๆ

ในการบัพติศมานั้น คริสเตียนสาบานตนด้วยใจภักดีต่อพระเจ้าและกษัตริย์ของเขา ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจเรื่องนี้อย่างชัดเจน มันคล้ายกับกรณีของคนสองคนที่รักกันก่อนที่จะแต่งงาน แต่ยังไม่มีการสาบานตนในแง่ของนิตินัยจนกว่าพวกเขาจะประกาศคำมั่นหรือคำปฏิญาณของการแต่งงาน แน่นอนว่าก่อนหน้านี้พวกเขาได้รักกันและมีคำมั่นสัญญาอยู่บ้าง แต่คำมั่นสัญญานั้นจะเป็นแบบนิตินัยก็เมื่อในงานแต่งงานของพวกเขาเท่านั้น

ในทำนองเดียวกัน พูดได้ว่าโดยนิตินัยในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว เมื่อคุณรับบัพติศมา คำมั่นสัญญาของคุณก็จะตั้งมั่นคงตลอดไปในสวรรค์ คุณได้ปฏิญาณคำถวายสัตย์ด้วยใจภักดีของคุณ และมอบตัวคุณเองทั้งหมดกับพระเจ้าที่เป็นกษัตริย์ของคุณ

นี่เป็นประเด็นแรกที่ผมอยากจะพูดให้ชัดเจน เพื่อคุณจะได้เข้าใจสิ่งที่กำลังทำในตอนบัพติศมา ใครก็ตามที่ไม่มีคำตอบชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ควรถอนตัวจากการรับบัพติศมาไปก่อน

ดังนั้นความหมายแรกของการบัพติศมาก็คือการปฏิญาณ มันเป็นการผูกมัดเช่นเดียวกับคำมั่นที่ให้ในงานแต่งงาน เช่นเดียวกับการถวายสัตย์ด้วยใจภักดีของทหาร ทหารที่กลับคำถวายสัตย์ของเขาจะเข้าใจและยอมรับโทษที่จักรพรรดิและประเทศของเขาจะกำหนดให้เขาที่ฝ่าฝืนกับความภักดี ซึ่งเป็นการกระทำที่ทำให้เขาเป็นคนทรยศต่อประเทศและประชาชนของเขา

ทหารสมัครใจทำการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีไม่ใช่เพราะเขาถูกบังคับให้ทำ แต่เมื่อเขาถวายสัตย์ปฏิญาณ เขาจะยึดมั่นกับคำถวายสัตย์จนกว่าจะตาย เช่นเดียวกับในงานแต่งงานที่ทั้งคู่บ่าวสาวจะพูดว่า “จนกว่าความตายจะแยกเราจากกัน”

ประเด็นที่สอง: ในการบัพติศมาเราถูกรวมเป็นหนึ่งในพระคริสต์

ประเด็นที่สองชี้ให้เห็นความหมายของการบัพติศมาว่า เราถูกรวมเป็นหนึ่งในพระคริสต์เมื่อรับบัพติศมา:

เพราะฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมาเข้าในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระบิดาทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายโดยพระสิริของพระองค์แล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน (โรม 6:4)

ตอนนี้เราจะดูส่วนแรกของข้อนี้ แล้วค่อยพิจารณาส่วนที่สองที่หลัง ส่วนแรกกล่าวไว้ว่าเราถูกฝังไว้กับพระคริสต์โดยการรับบัพติศมา จงสังเกตที่เปาโลพูดว่า “กับพระคริสต์” ไม่ใช่ “เพื่อพระคริสต์” ในคำเทศนาที่ผ่านมากับคำกล่าวที่ว่า “ใครไม่อยู่ฝ่ายเราก็ตอด้านเรา” ผมได้อธิบายว่ามีโลกของความแตกต่างระหว่างสองมุมมองนี้ คือ “เพื่อพระคริสต์” กับ “กับพระคริสต์”

คนจำนวนมากอยู่ “เพื่อพระคริสต์” แต่มีน้อยคนที่อยู่ “กับพระคริสต์” กรณีแรกมุ่งให้กำลังใจ(เชียร์) พระองค์ มันก็เหมือนกับการเชียร์ทีมฟุตบอลของคุณว่า “สู้ๆ! คุณจะชนะ!” นี่สามารถอธิบายถึงการทำ “เพื่อ” ของพวกเขา หรือเมื่อคุณเห็นนักมวยสองคนบนเวทีและคุณก็เชียร์คนหนึ่งในนั้นว่า “ลุยเลย! น็อกเลย! เอาให้เห็นกันไปเลย!” คุณทำเพื่อเขา แต่ไม่ได้อยู่กับเขา ถ้าคุณอยู่กับเขา คุณก็จะอยู่ในสังเวียน คอยหลบหลีกหมัดและต่อสู้เพื่อชีวิตของคุณ คุณกำลังต่อสู้ด้วยกัน “กับ” เขาแบบเคียงข้างกัน นี่ต่างจากกรณีที่มีสองทีมแข่งขันกันในสนามฟุตบอล โดยมีฝูงชนส่งเสียงเชียร์ทีมโปรดของพวกเขาและเชียร์จากที่นั่งในสนามที่ปลอดภัยไร้กังวล ที่ไม่มีใครจะสามารถน็อกคุณลงได้

มีคนจำนวนมากอยู่เพื่อพระคริสต์ แต่ว่าพวกเขาอยู่กับพระองค์หรือไม่? คุณเพียงแต่พูดว่า “ในโลกที่เสื่อมทรามนี้ เราต้องการศาสนาคริสต์และความมีศีลธรรม การจะนับถือศาสนาสักนิกาก็เป็นสิ่งที่ดีสำหรับคุณ แต่อย่ามาให้ฉันเข้าไปร่วมด้วยเลย!”

พ่อแม่หลายคนส่งลูกไปชั้นเรียนพระคัมภีร์วันอาทิตย์ที่คริสตจักรเพื่อปลูกฝังศีลธรรมอันดีให้กับพวกเขา โดยบอกว่า “ศาสนาเป็นเรื่องดีสำหรับเด็กๆ” แต่เมื่อถูกถามว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ไปร่วมคริสตจักรบ้างล่ะ พวกเขาจะตอบว่า “คริสตจักรมีไว้สำหรับเด็กๆ ไม่ได้มีไว้เพื่อฉันหรอก”

คริสตจักรของเราในลิเวอร์พูลมีรถบัสและเราจะขับเวียนไปรับเด็กๆ พ่อแม่จะไม่มาคริสตจักร แต่ยินดีที่จะส่งลูกๆพวกเขาไปคริสตจักร พวกเขาอยู่ “เพื่อ” คริสตจักร และคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ดี แล้วตัวของพวกเขาเองล่ะ? คริสตจักรเป็นที่ที่ดีสำหรับคนอื่น ๆ แต่ไม่ใช่สำหรับพวกเขา พวกเขาอยู่ “เพื่อ” พระคริสต์

แต่การอยู่ “กับ” พระคริสต์คือการอยู่ด้วยกับพระองค์ในสนามรบ ไม่ใช่แค่เชียร์พระองค์ แต่ยืนเคียงข้างพระองค์ ต่อสู้กับพระองค์เพื่อชัยชนะ และได้รับบาดเจ็บในระหว่างทาง แต่ผู้ชมจะไม่ได้บาดเจ็บยกเว้นจากอุบัติเหตุ เช่น เมื่อลูกเบสบอลลอยข้ามไปทางแถวที่นั่ง โดนคนที่กำลังกินแซนวิชของเขายู่ นั่นเป็นเพียงอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนที่ไม่ได้อยู่ในสนาม

แต่เปาโลพูดถึงสิ่งที่เราทำด้วยกันกับพระคริสต์ “เพราะถ้าเรารวมเป็นหนึ่งในกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เราก็จะถูกรวมเป็นหนึ่งในกับพระองค์อย่างแน่นอนในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์” (โรม 6:5)¹¹ เมื่อบัดนี้ เราถูกฝังไว้กับพระคริสต์โดยการปฏิญาณคำมั่นสัญญาของเรา เราไม่ได้เป็นเพียงแค่ผู้ชมที่เชียร์พระคริสต์ แต่ถูกรวมเป็นหนึ่งในกับพระองค์และกับพระเจ้าในที่สุดโดยได้แสดงตนกับพระคริสต์ต่อคนทั้งหลาย

การตายกับพระคริสต์และการถูกฝังไว้กับพระองค์

เพื่อนของคุณอาจหัวเราะเยาะคุณที่มาเป็นคริสเตียนว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณที่คุณกลายมาเป็นคนเคร่งศาสนา? ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีมารบกวนคุณหรือ? บางทีนักจิตวิทยาอาจช่วยคุณได้นะ แต่แทนที่จะเห็นอย่างนั้น คุณก็มาเคร่งศาสนาเต็มที!” เมื่อคุณได้ยินเสียงหัวเราะเยาะ คุณอาจรู้สึกขวัญเสียและความเชื่อของคุณอาจสั่นคลอนไปบ้าง แต่ถ้าคุณเอาแต่เชียร์พระคริสต์ ก็คงจะไม่มีใครจับจ้องคุณ แต่ตอนนี้คุณได้ยืนหยัดร่วมกับพระคริสต์ ตายกับพระองค์และถูกฝังกับพระองค์ สถานการณ์ก็เปลี่ยนไป คุณกลายเป็นเป้าของการหัวเราะเยาะหรืออย่างน้อยก็ความแปลกใจ

ผมเป็นคนซ้ำของทางโลกในสมัยของผม เพื่อนของผมหลายคนก็ซ้ำของทางโลกเช่นกัน และจะใช้เวลาส่วนใหญ่บนฟลอร์เต้นรำกับสาวสวยๆ ฉะนั้นเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนพวกเขาจึงเกาหัวและคิดว่า “เกิดอะไรขึ้นกับเขาหรือ? เขาทิ้งเราไปได้อย่างไร? ทำไมเขาถึงมาเป็นคริสเตียน?” ที่จริงไม่มีใครหัวเราะเยาะผมเลยสักคน ผมคิดว่าพวกเขาตกใจมากกว่าขบขันที่ผมกลายมาเป็นคริสเตียน พวกเขาจะมองผมแปลกๆ สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับผม

เพื่อนของผมนึกภาพไม่ออกที่เห็นผมอยู่ในโบสถ์ หรือที่อริค ชาง จะมาเป็นคริสเตียน วันนี้นั้นตรงกันข้ามกัน คุณสามารถนึกภาพผมอยู่ในคริสตจักร แต่มันอาจจะยากสำหรับคุณที่จะนึกภาพว่าคนอย่างผมจะซ้ำของทางโลก คุณเห็นว่าผมเป็นศิษยาภิบาล เป็นคนที่ “เคร่งศาสนา” แม้ว่าผมจะไม่ใส่และไม่ชอบใส่เสื้อคลุมหรือปลอกคอทางศาสนาหรือเครื่องแต่งกายในพิธีใดๆก็ตาม ผมไม่เคยเปลี่ยนมาเชื่อ “ศาสนา”

เมื่อผมมาเป็นคริสเตียน ผมได้พูดคุยกันยาวกับเพื่อนสนิทของผม เพื่อนที่หล่อเหลาคนหนึ่งที่สาว ๆ ชื่นชอบ ได้ถามผมว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณ? ทำไมคุณถึงกลายมาเป็นคริสเตียน?” เขานั่งจับเข่าคุย พยายามหาสาเหตุว่าทำไมผมถึงได้มาเป็นคริสเตียน เขาคุ่นคิดและจะยิงคำถามเป็นชุดที่ผมไม่สามารถตอบได้เพราะผมเพิ่งมาเป็นคริสเตียน เขาเอาแต่พูดว่า “ทำไมคุณถึงมาเป็นคริสเตียน? ผมไม่เข้าใจเลย!”

¹¹ ฉบับ RSV, ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลโรม 6:5 ว่า “เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นมาจากตายอย่างพระองค์”

แล้วสองหรือสามเดือนต่อมา เขาได้มาเป็นคริสเตียน! ในที่สุดเขาก็คิดออก คราวนี้ถึงคราวที่เขาจะถูกเพื่อน ๆถามบ้างว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณ?” ตอนแรกเขาไม่ได้อยู่ในระดับ “เพื่อพระคริสต์” ด้วยซ้ำ แต่เขาค่อย ๆมาเป็น “เพื่อพระคริสต์” หลังจากการต่อสู้กับบางอย่าง แล้ววันนั้นก็มาถึงเมื่อเขายืนหยัดอยู่ “กับพระคริสต์” มันเป็นความสุขอย่างยิ่งที่ได้เห็นเพื่อนรักของผมคนหนึ่งที่ผมรักมาก ที่เขายืนหยัดอยู่กับพระคริสต์!

การตายและการฝังศพของเราที่พระคริสต์ตอนบัพติศมา เป็นขั้นตอนแรกของเราในการรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ชัดเจนว่า “เพราะถ้าเราเป็นหนึ่งในพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เราก็จะถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์อย่างแน่นอนในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์” (โรม 6:5)

โรมบทที่ 6 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบัพติศมา มีทางเดียวที่คุณจะรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์ ก็คือการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เปาโลอธิบายประเด็นนี้ชัดเจนมาก ถ้อยคำ “รวมเป็นหนึ่งกับพระองค์” ปรากฏสองครั้งในข้อ 5 ที่ยกมา ตรงนี้ไม่ใช่เพื่อพระองค์ แต่กับพระองค์

เราตายกับพระคริสต์ด้วยการเลือกตามใจชอบของเราเอง ไม่มีใครบังคับเราและไม่มีอะไรมาบังคับเรา ผมไม่ได้เป็นคริสเตียนเพราะผมกลัวตาย ผมไม่เคยกลัวตาย ความกลัวตายไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในลักษณะทางอารมณ์ของผม ผมไม่รู้ว่าจะทำไมคนบางคนถึงกลัวความตายอย่างสุดขีด ไม่มีใครสามารถทำให้ผมกลัวที่จะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าโดยพูดถึงความตายหรือพูดถึงผี ผมไม่เคยกลัวความตายหรือกลัวผี ผมมาเป็นคริสเตียนก็เพราะผมได้มารู้ความจริง และเพราะผมเลือกของผมเองที่ได้ให้คำมั่นสัญญาด้วยความจริงเพื่อที่จะได้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาป เมื่อเราทำเช่นนี้พระเจ้าก็จะให้เรามีชีวิตใหม่ในพระคริสต์

รวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์: มีชีวิตที่พระเจ้าทรงทำให้เป็นขึ้นมาใหม่ในคุณ

ผมอยากจะเน้นอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับการรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ เมื่อคุณถูกรวมเป็นหนึ่ง “กับ” พระคริสต์ ไม่ใช่แค่เซียร์พระองค์ ไม่ใช่แค่ “เพื่อ” พระองค์เท่านั้น ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์จึงจะเริ่มหลั่งไหลเข้ามาในคุณ หากเคยประสบกับอย่างนี้ คุณก็จะเข้าใจคำตรัสของพระเยซูที่ว่า “จงคงอยู่ในเรา และเราจะคงอยู่ในตัวท่าน”¹² ในยอห์น 15:4 ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์ก็จะหลั่งไหลเข้ามาในคุณและคุณจะได้เกิดผลมาก

มันเป็นไปได้ในทางทฤษฎีที่คุณจะอ่านยอห์น 15:4 โดยไม่ต้องมีประสบการณ์กับมัน คุณเคยมีประสบการณ์ที่ชีวิตของพระเจ้าหลั่งไหลเข้ามาในตัวคุณไหม? มันอาจจะหลั่งไหลอย่างเงียบ ๆและอ่อนโยน แต่มันเปลี่ยนคุณอย่างมีพลัง และเปลี่ยนคนอื่น ๆผ่านทางคุณ เมื่อผมกำลังคุยกับเพื่อนที่เจนจัดกับโลกคน นี้ ผมยังไม่รู้เรื่องพระคัมภีร์มากเท่าไร แต่คำพูดที่สะดุดหูของผมก็พูดกับเขา มีบางอย่างในชีวิตใหม่นี้

¹² ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน”

หลังไหลผ่านผมและไปถึงเขา และชายที่เฝ้าจับกับทางโลกคนนี่ที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนฟลอร์เต้นรำก็เปลี่ยนไป ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์ไหลไปถึงเขาผ่านทางผม ผมไม่รู้ว่าคำตอบของผมและใจของเขาอย่างไรเพราะผมตอบคำถามของเขาไม่ได้ด้วยซ้ำ ผมก็ยังใหม่กับความเชื่อของคริสเตียน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือชีวิตของพระเจ้ากำลังหลังไหลผ่านผม ในที่สุดไม่ใช่แต่เฉพาะเขาเท่านั้น แต่ยังมีเพื่อนของผมอีกหลายคนก็เปลี่ยนไป ทีละคน ๆ

เพื่อนรักของผมอีกคนหนึ่งเต็มใจที่จะเลิกงานอาชีพที่มหาวิทยาลัย เขามาเป็นคริสเตียนภายใต้คอมมิวนิสต์และถูกปฏิเสธไม่ให้เข้ามหาวิทยาลัย เขายอมรับกับการที่ต้องสละสิ่งนี้เพราะเขาได้มีประสบการณ์กับสิ่งที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่กว่า นั่นก็คือพลังของชีวิตใหม่ในตัวเขาซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์พระเจ้าที่สถิตอยู่ภายใน

พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราเป็นเครื่องมัตจำ เป็นประกัน เป็นการวางมัตจำ (เราจะพูดถึงเรื่องนี้ในบทถัดไป) เมื่อเราให้คำมั่นสัญญาต่อพระเจ้าในการบัพติศมา พระองค์จะให้คำมั่นสัญญากับเราโดยให้ชีวิตของพระองค์และพระวิญญาณของพระองค์ มันไม่ใช่สิ่งที่คุณคิดในเชิงปรัชญา แต่เป็นสิ่งที่คุณมีประสบการณ์ มันไม่ใช่เรื่องของปรัชญา แต่เป็นความจริงของชีวิต ถ้าผมไม่ได้มีประสบการณ์กับชีวิตใหม่นี้ ผมก็ได้แค่พูดถึงปรัชญา แล้วผมก็ไม่สนใจในเรื่องนั้น

คริสเตียนบางคนเต็มใจสละชีวิตของพวกเขาเพื่อพระเจ้า โพลีคาร์ป¹³ ผู้พลีชีพในยุคแรกคนหนึ่ง เมื่อเขาอายุเกือบ 90 ปี เขาสามารถพูดว่า “ผมได้รู้จักพระเจ้าและได้มีประสบการณ์กับความเมตตากรุณาของพระองค์ตลอด 86 ปีที่ผ่านมา แล้วผมจะปฏิเสธหรือดูหมิ่นพระองค์ได้อย่างไร?” เจ้าหน้าที่โรมันไม่ต้องการจะประหารชีวิตชายชรา จึงพยายามจะให้เขาปฏิเสธพระคริสต์ แต่โพลีคาร์ปไม่ยอมปฏิเสธและถูกฆ่าตาย

ประเด็นที่สาม: พระวิญญาณรวมเราไว้ในพระกายของพระคริสต์เมื่อบัพติศมา

ประเด็นแรกของเราก็คือว่า การบัพติศมาเป็นการปฏิญาณ เป็นการมอบตัวของเราต่อพระเจ้า ประเด็นที่สองก็คือว่า ในการบัพติศมานั้นเราถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ ประเด็นที่สามก็คือว่า ในการบัพติศมานั้นเราถูกรวมอยู่ในพระกายของพระคริสต์

การเป็นสมาชิกคริสตจักรไม่ได้ทำให้คุณเป็นสมาชิกของพระกายพระคริสต์ คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่สังคมทางศาสนาของคริสเตียนที่รับบัพติศมา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหลายคนไม่ได้เป็นสมาชิกของพระกายของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่คริสเตียนตามความหมายของพระคัมภีร์

¹³ Polycarp

พระกายของพระคริสต์เป็นความจริงทางฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่องค์กรหรือสมาคม มีทางเดียวที่จะเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสต์ก็คือ โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคุณ

เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นยิวหรือกรีก ทาสหรือเสรีชน เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันเป็นเหมือนน้ำที่ประทานให้เราทุกคนได้ดื่ม (1 โครินธ์ 12:13)

เปาโลกล่าวว่า *พระวิญญาณบัพติศมาเราให้เข้าในพระกายของพระคริสต์* ผมจะไม่ลงลึกในรายละเอียดทางวิชาการและการตีความของข้อนี้ แต่พอจะกล่าวได้ว่าการใช้คำว่า “รับบัพติศมา” ของเปาโลของข้อนี้ผิดจากธรรมดา ถ้าหากสิ่งที่เขาต้องการจะพูดคือว่า เราถูกวางไว้ในพระกายของพระคริสต์ละก็ คำว่า “รับบัพติศมา” ก็ไม่ได้มีความหมายเช่นนั้นจริงๆ เพราะมันแค่หมายถึงการจุ่มหรือจุ่มลงไป ถ้าหากเปาโลต้องการจะบอกว่าพระวิญญาณทรงวางเราไว้ในพระกายของพระคริสต์จริงๆ เขาก็น่าจะใช้คำกรีกว่า “วาง” หรือ “ใส่” หรืออาจจะพูดว่าเราถูก “ตอกลง” เข้าในพระกายของพระคริสต์ การใช้คำว่า “รับบัพติศมา” ของเขาค่อนข้างแปลก เพราะโดยทั่วไปมันหมายถึงการใส่บางสิ่งลงในของเหลว

สำหรับรายละเอียดทางวิชาการโปรดดูใน *ความหมายและการใช้ Baptizein ของที่ ซี โคนันท์: การสืบค้นทางปรัชญาและประวัติศาสตร์*¹⁴ *Baptizein* เป็นคำภาษากรีกที่มาเป็นคำว่า baptize ในภาษาอังกฤษ และโดยทั่วไปแล้วหมายถึงการใส่บางสิ่งลงในของเหลว ไม่ใช่ของแข็ง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าแปลกที่เปาโลใช้ *baptizein* เพื่อบอกว่ามีบางคนถูกวางไว้ในกาย

บางครั้ง *Baptizein* ก็ใช้ในการเปรียบเทียบของการที่มดอบเข้าร่างกายโดยมีความคิดที่ว่ามดอบจะจุ่มลงไป ในเลือดของเหยื่อ นี่อาจไม่ใช่ความหมายที่เปาโลนึกถึง เขาคงไม่พูดถึงการที่มดอบเข้าในโบสถ์หรือพระกายของพระคริสต์ มันไม่เข้ากับบริบทเนื่องจากเป็นการกระทำที่เป็นการทำลายล้างมากกว่าเป็นในทางสร้างสรรค์ต่อกาย บางครั้ง *Baptizein* ก็แสดงถึงภัยพิบัติร้ายแรง เช่น น้ำท่วม แต่ความหมายนี้ใช้ตรงนี้ไม่ได้เช่นกัน

มีเหตุผลเพียงอย่างเดียวที่ทำให้เปาโลใช้ “รับบัพติศมา” ก็คือการอ้างถึงการบัพติศมาด้วยน้ำ ตรงตามนั้นเลย ก็เหมือนกับที่เราถูกวางลงในน้ำเมื่อบัพติศมา พระวิญญาณบริสุทธิ์วางเรา บัพติศมาเรา ในพระกายของพระคริสต์ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อรับบัพติศมาพร้อมด้วยคำมั่นสัญญาในส่วนของเราและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในส่วนของพระองค์ เราไม่ได้แค่รับบัพติศมาด้วยน้ำเท่านั้น เรายังรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าในกายของพระคริสต์

จุดไหนหรือที่เรามาเป็นสมาชิกของพระกายของพระคริสต์? จุดไหนหรือที่พระวิญญาณทรงวางเราในพระกายของพระคริสต์ มาเป็นอวัยวะของกาย เป็นคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่? เปาโลชี้ให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อบัพติศมา ซึ่งเราให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

¹⁴ T.C. Conant's *The Meaning and Use of Baptizein: Philologically and Historically Investigated*

ประเด็นที่สี่: การตายต่อชีวิตเก่า, การเข้าสู่ชีวิตใหม่

เรามาดูประเด็นที่สี่และประเด็นสุดท้ายของเรา คือในพันธสัญญาใหม่นั้น บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของความตาย แต่บางครั้งมันก็ไปไกลจากความหมายพื้นฐานของความตายที่เป็นสัญลักษณ์ของ*การพลีชีพ* เราพบสิ่งนี้ในคำสอนของพระเยซู เช่น ในมาระโก 10:38-39 (“บัพติศมาที่เราได้รับ”) และลูกา 12:50 (“เราจะต้องรับบัพติศมาอย่างหนึ่ง”) จากบริบท เราจะรู้ว่าเมื่อพระเยซูตรัสถึงบัพติศมาที่พระองค์จะรับนั้น พระองค์กำลังหมายถึงการสิ้นพระชนม์ที่พระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์

ทำไมจึงเน้นกับความตายหรือ? ในเมื่อความตายเป็นเรื่องที่น่ากลัวสำหรับบางคน แล้วทำไมเราถึงพูดถึงเรื่องนี้กัน? มีเหตุผลระบุไว้ในข้อที่รู้จักกันดีดังนี้

ฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ สิ่งเก่าๆได้ล่วงไป ดูเถิด สิ่งใหม่ได้เข้ามา (2 โครินธ์ 5:17 ฉบับ RSV)

ทำไมจึงเน้นกับความตายหรือ? เพราะถ้าสิ่งเก่าไม่ล่วงไป สิ่งใหม่ก็มาไม่ได้ นั่นเป็นปัญหาของ คริสเตียนจำนวนมาก ชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตายในโรมบทที่ 6 ไม่เป็นจริงในประสบการณ์ของพวกเขา เพราะพวกเขาายังอยู่ในชีวิตเก่าของพวกเขา พวกเขาเข้ามาบัพติศมาโดยไม่ได้ให้คำมั่นสัญญาจากจิตสำนึกที่ดี สาเหตุทั่วไปของเรื่องนี้ก็คือ การขาดคำสอนที่ถูกต้องถึงความหมายของบัพติศมา

ผมขอให้คุณเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณเป็นคริสเตียนว่า ถ้าสิ่งเก่ายังอยู่ในชีวิตของคุณ หากคุณยังคงยึดมั่นในบาปเก่าและวิถีคิดแบบเก่า สิ่งใหม่ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

เมื่อผมมาเป็นคริสเตียน ถ้าผมได้ยึดติดกับความคิดแบบเก่า ผมก็คงไม่มีประสบการณ์ของชีวิตคริสเตียนอย่างบริบูรณ์ ถ้าผมได้ยึดมั่นกับความทะเยอทะยานที่จะเอาดีทางทหารโดยมีเป้าหมายที่จะทำให้ตัวเองเป็นคนยิ่งใหญ่ในโลก เป็นผู้นำกองทัพของตัวเอง ผมก็คงไม่ได้มาเป็นคริสเตียนที่แท้จริง อันดับแรก ผมต้องทิ้งวิถีชีวิตแบบเก่าของผมและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวของผม ความทะเยอทะยานในตัวของมันเองนั้นไม่จำเป็นว่าเป็นสิ่งผิด เพราะมีความทะเยอทะยานทางฝ่ายวิญญาณกับความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว

ผมเจ็บปวดกับความทะเยอทะยานของผมมานานกว่าสองเดือน ผมอยากยึดมั่นไว้แน่นเพราะมันมีความหมายกับผมมาก ผมมีชีวิตเพื่อความทะเยอทะยานเหล่านั้นอยู่หลายปี ฝึกฝนตัวเองและตื่นแต่เช้าเพื่อฝึกฝนร่างกาย ผมมีกล้ามเนื้อมัดๆ ในสมัยนั้นซึ่งตรงกันข้ามกับสภาพของผมที่มีแต่กระดูกในตอนนี้ ผมเป็นเจ้าของเครื่องออกกำลังกาย¹⁵ ที่สร้างกล้ามเนื้อให้ปูดออกมาทุกที่

¹⁵ Bullworker

ผมยินดีมากที่ได้จับมือกับผู้ชายตัวใหญ่ที่แข็งแรงแล้วดูสีหน้าของพวกเขา ผมจะบีบมืออย่างแรงจนอีกฝ่ายมีอาการสะดุ้ง แต่เขาก็หยิ่งเกินไปที่จะให้ใครเห็นว่าเขารู้สึกเจ็บปวด

ผมฝึกศิลปะการต่อสู้กับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นของผมทุกวัน และได้ฝึกอย่างเข้มงวดแต่เช้า ผมเรียนอย่างหนักเพื่อฝึกความคิด ฝึกคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ดีที่สุดของผมและเป็นสิ่งเดียวที่ผมทำได้ดี ผมใช้มันเป็นวินัยทางใจ ดังนั้นทั้งชีวิตของผมจึงมุ่งเน้นอยู่ที่ความทะเยอทะยานของผมที่จะเอาดีทางทหาร ผมไม่ได้แค่ฝันถึงเรื่องนี้ แต่พยายามอย่างต่อเนื่อง อย่างมีแบบแผนและอย่างไม่ลดละ ผมยังฝึกฝนความคิดของผมที่จะขจัดความกลัวตายทั้งหมด

แต่เมื่อผมมาหาพระเจ้า ความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวทั้งสิ้นต้องออกไป ช่างเป็นการต่อสู้ที่ยาก! ผมประหลาดใจที่บางคนสามารถมาหาพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย ผมปล้ำสู้และดิ้นรน และในที่สุดผมก็ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยพูดกับพระองค์ว่า “ผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะมีสองชีวิตที่ขัดแย้งกันหรือตัดสินใจไม่ได้ที่จะเลือก ผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะเป็นคริสเตียนได้ ถ้าผมจะนำความคิดแบบเก่าของผมเข้ามาในชีวิตคริสเตียน”

ที่นี้ปัญหาของคุณอาจไม่เหมือนกับของผม คุณอาจไม่ต้องการความยิ่งใหญ่ในทางโลก บางทีปัญหาของคุณคือการรักเงินทอง ตัวผมเองไม่ได้สนใจเรื่องเงินทองเป็นพิเศษ ผมไม่คิดว่าทหารที่แท้จริงคนใดจะสนใจเรื่องเงินทอง หากมีใครสนใจเรื่องเงินทองก็จะไม่มาเป็นทหารกัน ทหารที่แท้จริงจะมุ่งมั่นกับความทะเยอทะยานของเขาในทางทหาร ฉะนั้นเงินทองจึงไม่สามารถทำให้เขาสนใจได้ แต่มีคริสเตียนจำนวนมากที่รักเงินทอง ถ้าคุณทิ้งความรักที่มีต่อเงินทองนี้ไม่ได้ คุณก็จะเป็นคริสเตียนที่แท้จริงไม่ได้เพราะพระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มัทธิว 6:24) คริสเตียนจำนวนมากพยายามที่จะรับใช้ทั้งสองอย่าง และพวกเขาสร้างความสำเร็จในสายพระเนตรของพระเจ้าภายใต้เสื้อคลุมฝ่ายวิญญาณ แต่สุดท้ายคุณก็มีแต่หลอกตัวเอง

บัดนี้ผมมาถึงความตาย คุณจะไม่สามารถมีประสบการณ์กับชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตายได้ นอกเสียจากว่าสิ่งเก่าจะล่วงไป “เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป” (โรม 6:7) บางทีคุณอาจกลัวที่จะตายเมื่อรับบัพติศมา ความตายเป็นสิ่งที่ไม่เคยทำให้ผมกลัว ถ้าผมจะต้องตายก็ให้เป็นไปตามนั้น หากการตายบนเครื่องบินฝ่ายวิญญาณเป็นหนทางที่จะจบชีวิตเก่าก็ให้เป็นไปเถอะ เหตุผลที่คริสเตียนจำนวนมากไม่มุ่งมั่นอย่างทั้งหมด ก็คือพวกเขาไม่ต้องการจะทิ้งชีวิตเก่า ความตายจะเกิดขึ้นไม่ได้เว้นแต่ว่าจะมีการมุ่งมั่นทั้งหมดต่อพระเจ้า

เมื่อเรามาเป็นคริสเตียนในประเทศจีน เรามีคติประจำใจของเราว่า “จะภักดีต่อพระเจ้าจนถึงความตาย” มันเป็นความมุ่งมั่นทั้งหมด ในทำนองเดียวกันเมื่อทหารโรมันทำพิธีสาบานตนของกองทัพนั้น เขาไม่เพียงแต่ให้คำมั่นสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อจักรพรรดิเท่านั้น เขายังเข้าใจการให้คำสัตย์ของเขาว่าเป็นความจงรักภักดีจนถึงความตาย คริสเตียนทุกคนจะต้องเข้าใจว่าคำปฏิญาณด้วยใจภักดีของเขาเมื่อรับบัพติศมานั้นเป็นการ

ปฏิกิริยาที่จะจงรักภักดีต่อพระเจ้าจนถึงความตาย จะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจนถึงที่สุด จะตามรอยพระบาทของพระคริสต์

ความตายเป็นการตายแบบสมบูรณ์เสมอ คุณไม่สามารถจะตายแบบครึ่งเป็นครึ่งตายได้ ถ้าคุณตายไปแล้วครึ่งหนึ่ง คุณก็ยังไม่ตายจริงๆ เนื่องจากคริสเตียนจำนวนมากตายแค่ครึ่งเดียว พวกเขาจึงมีชีวิตแค่ครึ่งเดียว ชีวิตคริสเตียนแบบนั้นไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ คุณเคยเห็นใครสักคนที่ครึ่งตายและครึ่งมีชีวิตบ้างไหม? เขากำลังนอนร้องครวญครางอยู่บนพื้นด้วยความเจ็บปวดและอ่อนแอเกินกว่าจะลุกขึ้น นี่คือนิยามชีวิตคริสเตียนหรือ?

ถ้าหากคุณตัดสินใจที่จะตายแค่ครึ่งทาง สิ่งทั้งหมดและก็เป็นแค่ผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนแบบสมบูรณ์ และเต็มเท่ากับสิ่งที่โลกเสนอให้คุณ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะเป็นคริสเตียนแบบครึ่งเดียว มันเป็นสภาพที่น่าอนาถที่จะอยู่แบบนั้น ที่ออกไปกับโลก แต่ตัวเองอยู่ในบาปจนถึงที่สุด ตายไปพร้อมกับมันและยอมรับการลงโทษชั่ววันจันทร์ แต่อย่าใช้ชีวิตแบบครึ่งๆ หรือต้องลากเท้าเข้าไปในคริสตจักรซึ่งจะไม่ส่งผลดีต่อตัวคุณหรือคริสตจักร

ผมได้วิงวอนหลายต่อหลายครั้งว่า หากนี่เป็นวิธีที่คุณกำลังดำเนินชีวิต สิ่งที่คุณเห็นชัดที่จะทำคือการเลิกจากการเป็นคริสเตียน จะมีประโยชน์อะไรที่เป็นเช่นนั้น ในการพยายามต่อสู้เพื่อจะดำเนินชีวิตคริสเตียนและล้มเหลวตลอดเวลา? คุณจะแปลกใจกับตัวเองว่า “ชัยชนะอยู่ที่ไหนกัน? ผมคิดว่าผมจะมีประสบการณ์กับอิสรภาพ แต่ผมก็พ่ายแพ้มาตลอด” และคุณอาจไปเดินร่ำและสนุกกับชีวิตแบบสุดๆ ถ้าคุณเป็นคนชอบดื่มก็ดื่มอย่างหนัก กินและดื่มเพราะพรุ่งนี้คุณก็จะตาย!

คุณเป็นคริสเตียนแบบไหนหรือ? หากคุณเป็นเช่นนั้น หรือหากคุณพบว่าชีวิตคริสเตียนนั้นยากลำบากและลำเค็ญ ก็ล้มไปได้เลย! จงกลับไปทางโลกและสนุกกับเวลาที่เหลืออยู่บนโลก แล้วก็รอรับผลที่ตามมาชั่ววันจันทร์

หรือที่ดีที่สุดคือ ตายต่อวิถีชีวิตเก่าของคุณ! ตายต่อความรักโลกอย่างถาวร! จบลิ้นกับโลกและมีความยินดีกับชีวิตคริสเตียน! มีคริสเตียนกี่คนหรือที่มีความยินดีอย่างแท้จริงกับชีวิตคริสเตียน? เมื่อผมมองดูคริสเตียนในปัจจุบัน บางครั้งผมก็สงสัย แต่ความเป็นจริงก็คือว่า ชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงนั้นเต็มเต็มและเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี! มันอาจเป็นชีวิตที่ยากเช่นเดียวกับชีวิตของทหาร ทหารจะออกไปรบ แล้วก็ได้รับรอยแผลเป็นและบาดแผล แต่มีเกียรติ ทำไมทหารทั้งหลายจึงสมัครเข้าในกองทัพ? นั่นก็เพื่อจะต่อสู้เพื่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่และเพื่อเกียรติยศที่พวกเขารัก

ทหารโรมันไม่ยอมจำนนแม้พวกเขาจะมีจำนวนน้อยกว่า ถูกล้อมและบาดเจ็บ พวกเขายืนหยัดด้วยความจงรักภักดีของพวกเขา พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมจำนนไปจนถึงคนสุดท้าย และภาคภูมิใจและยินดีจนถึงความ

ตาย ก็เหมือนกับทหารคอมมิวนิสต์บางคนได้วิ่งเข้าหาปืนกลที่กำลังยิงและสาดกระสุน พวกเขาจะวิ่งวนกับผู้บังคับบัญชาของพวกเขาที่จะขอพลีชีพด้วยซ้ำ

เราอาจคิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว แต่ที่จริงแล้วพวกเขามีนิมิตที่นำภัยร้าย ซึ่งพวกเขาเต็มใจจะมีชีวิตและตายเพื่อนิมิตนั้น แต่พวกเราที่เป็นคริสเตียนได้รับนิมิตที่ยิ่งใหญ่กว่าจากพระเจ้า ถ้าพวกคอมมิวนิสต์พร้อมที่จะตายเพื่อนิมิต แล้วเราล่ะ? ผมเตรียมพร้อมที่จะตายเพื่อนิมิตและอุดมคติทางทหาร แต่ตอนนี้ผมเห็นความโง่เขลาของผมหลังจากที่พบความจริงของพระเจ้า ตอนนี้ผมมีพระเจ้า ไม่ใช่แค่นิมิตหรืออุดมคติ ผมมีชีวิตใหม่จากพระเจ้าที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และจะยอมตายเพื่อพระองค์ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาต

บัพติศมาคือคำมั่นสัญญาที่จะตายต่อวิถีชีวิตเก่า เพื่อที่เราจะเป็นอิสระจากบาปและมีพลังในการรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยินดีกับชีวิตคริสเตียน! ถ้าคุณไม่ยินดีกับมัน แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะเป็นคริสเตียน? เราชอบทรมาณตัวเราเองอย่างนั้นหรือ? บางคนอาจชอบนอนบนเตียงที่มีตะปู แต่นั่นไม่ใช่ผม! ถ้าผมเห็นบางสิ่งที่เป็นความจริงผมก็จะไปจนสุดทาง แต่ถ้ามันไม่ใช่ความจริง ก็ลืมไปได้เลย!

ขอสรุปว่า ประการแรก การบัพติศมาคือการปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี ประการที่สอง เราถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ในการบัพติศมา ประการที่สาม เราถูกรวมอยู่ในพระกายของพระคริสต์เมื่อบัพติศมา ประการที่สี่ เมื่อบัพติศมา เราตายต่อชีวิตเก่าเพื่อที่เราจะมีชีวิตใหม่ที่เป็นขึ้นมากับพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา